

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Žd 13:8)

OBEŽNÍK

MÁJ 2010

Srdečne vás všetkých zdravím v drahom mene nášho *Pána Ježiša Krista* Slovom z ev. Matúša 4:4:

„*A on odpovedajúc riekol: Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.*“

Na počiatku *Boh* povedal: „*Nech je svetlo!*“ a bolo svetlo. A *Boh* oddeľil svetlo od tmy. Na počiatku bolo *Slovo*, nie výklady. „*Na počiatku bolo Slovo* (v hebrejčine: *Dabar = ten Hovoriaci*) a ... *v ňom bol život a ten život bol svetlom ľudí...*“ (Jn 1:1-5). Pravý veriaci nežije len prirodzene, z chleba, ale duchovne, z každého *Slova*, ktoré vyšlo z úst *Božích*. *Boh* nemusí odvolať ani jedno jediné zo slov bez ohľadu na to, kedy, kde alebo ku komu hovoril, či už v *Starom* alebo *Novom zákone*. Ale už od samého počiatku existovalo oboje: svetlo a temnota, deň a noc, viera a nevera, poslušnosť a neposlušnosť, dobré a zlé – život a smrť. Tak to ostane až do konca.

V každom *Slove Božom* je zárodok života, ale len ak je zasiat ako semeno do srdc veriacich, tak vyrazí život (Mk 4:26-29). Podľa ev. Matúša 13 zasiať rozsievateľ dobré semeno, a kým ľudia spali, prišiel nepriateľ a zasiať vlastné semeno. Pšenica aj pleva budú rásť až do času žne. *Pán* sám podobenstvo vysvetlil: „*Ten, kto rozsieva dobré semeno, je Syn človeka, a pole je svet, a dobré semeno sú synovia kráľovstva; kúkoľ sú synovia toho zlého; nepriateľ, ktorý ich nasiať, je diabol; žatva je skonanie sveta, a ženci sú anjeli.*“ (verše 37-39) Potom, čo *Rosievateľ* zasiať *Slovo* (Mk 4:14, Lk 8:11), zasiať nepriateľ výklad. Jedno semeno je pravda, druhé je lož a podvod.

Najprv vystúpil *Mojžiš* s pravým *Slovom*, pretože *Boh* si rozpomenul na zaslúbenie, ktoré dal *Abrahámovi* (1M 15:13). Potom vkročil na scénu *Balám*, aby *Boží* ľud zvedol zo správnej cesty (4M 22-24).

Najprv sa na scéne objavil *Kristus*, zaslúbený prorok (5M 18:18, Sk 3:22-23, Sk 7:37-38) – On sial *Slovo*. Potom prišiel antikrist a falošný prorok (1Jn 2:18, Zj 16:13) – ten sial výklady. A falošní kristol-

via, t.j. falošní pomazaní, to stále činia. Môžu dokonca vykonávať zázraky, ktoré považujú za svoje potvrdenie (Mt 7:21-23), takže aj vyvolení musia byť ostrážití, aby neboli zvedení (Mt 24:24).

Najprv sa objavili praví apoštoli, potom falošní (2Kor 11:13, Zj 2:2).

Najprv zvestovali *Pánom* poverení apoštoli pravé učenie (Sk 2:42, Ef 2:20) a potom zaviedli falošní apoštoli skazonosné bludy (2Kor 11:1-13, 2. Petrova 2:1).

Najprv prišiel ako evanjelista na scénu brat Branham a potom nasledovalo mnoho samozvaným evanjelistov, ktorí kázali poslucháčom evanjelium prosperity a bez výnimky budovali svoje prosperujúce, milóndollárové ríše.

Čo sa deje v našom čase? Čo sa na základe *Božieho* plánu spasenia deje teraz? Kto ako prvý vyšiel v moci *Božského* povolania, aby niesol posolstvo *Slova* do celého sveta? Kto sa objavil neskôr, podľa **vlastného uváženia**, a stále zvestuje cudzie učenia, takzvané „*zvláštne zjavenia*“, aby vtiahol učeníkov do svojho vlastného nasledovania?

Ev. Matúša 24 a 25 je z pohľadu konečného časového obdobia pred návratom *Krista* veľmi dôležité aj pre Cirkev. Najprv verný *Pán* zodpovedal všetky hlavné otázky a varoval: „*Hľadte, aby vás niekto nezviedol!*“ Hovorí o vojnách, zemetraseniach a falošných prorokoch, ale potom prichádza k tomu podstatnému: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ (Mt 24:14) To sa nestalo v čase Luthera alebo Wesleyho alebo pred 100 rokmi. Deje sa to teraz a my sme toho svedkovia: skrze poslednú zvesť je všetkým národom zvestované plné evanjelium (Zj 14:6) so všetkými zaslúbeniami, niektorým na svedectvo a iným k vyvolaniu (2Kor 6:14-18). Je to večne platné evanjelium (Zj 14:6), tak ako na počiatku. Každé dieťa *Božie* verí a žije z každého *Slova* a je mimoriadne vďačné za zaslúbenia, ktoré sa napĺňajú v našom čase.

Potom *Pán* pokračuje a popisuje udalosti, ktoré sa udejú do príchodu *Syna človeka*, a veľké súženie, až do samého konca. A opäť nasleduje niečo veľmi dôležité: „*A od fika sa naučte podobenstvu: keď už*

zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.“ (Mt 24:32-33). Podľa Hozeáša 9:10 je figovníkom Izrael.

V ev. Lukáša 21:24 Pán predpovedal, čo sa s nimi stane: „...a budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.“

Už vtedy tieto zaslúbenia existovali: „Iste ťa zoberiem, Jakobe, celého; iste zhromaždím ostatok Izraela; zoženiem ho dovedna ako ovce Bocry, ako stádo naprostred jej pastviska; hukotať budú pre množstvo ľudu.“ (Micheáš 2:12)

„A budete bývať v zemi, ktorú som dal vašim otcom, a budete mi ľuďom, a Ja vám budem Bohom.“ (Ezechiel 36:28)

„A Pán zdedí Júdu ako Svoj podiel na svätej zemi a zase si vyvolí Jeruzalem.“ (Zach 2:12)

Pán hovorí Svojim vlastným: „Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko Kráľovstvo Božie.“ (Lk 21:31) Amen! Zhromaždenie dvanástich kmeňov Izraelských zo všetkých národov nie je len jedno z mnohých znamení, ale „znamenie“ blízkeho návratu Krista.

V ev. Matúša 24:39–41 Pán hovorí o Vytrhnutí, keď budú dvaja na poli, dvaja v mlyne a dvaja v posteli a jeden bude vzatý a jeden bude zanechaný. Takto napomína: „Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príde Syn človeka.“ (verš 44)

„A keď odišli kúpiť, prišiel Ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“ (ev. Matúša 25:10)

V ev. Matúša 24:45–47 náš Pán v podobenstve predpovedal, čo sa má stať so služobníctvom predtým, ako sa naplní kapitola 25 a príde Ženích. Spýtal sa: „Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad Svojou čelaďou, aby im dával pokrm na čas?“ – nie aby nad služobníkmi vládol, ale aby priniesol zjavené Slovo ako čerstvý pokrm všetkým tým, ktorí vykonávajú v Cirkvi službu, a zdieľal ho s nimi. Z tohto Slova žijeme teraz viac, než kedykoľvek

predtým. Verš 47 je tiež *tak hovorí Pán*: „*Amen vám hovorím, že ho ustanoví nad celým Svojím majetkom.*“ To je úplné napravenie a dokonalé uvedenie do celej *Rady Božej*.

Skrze biblické posolstvo konečného času sú zjavené aj všetky skryté tajomstvá. Neobsahujú len to, čo potrebuje na prípravu každý jednotlivец, každá žena, každý muž a celá *Cirkev*, ale aj to, čo patrí k päťnásobnej službe podľa *Efezským 4*. Tak môže každý slúžiaci brat prispieť k budovaniu tela *Kristovho* podľa apoštolského vzoru: „...*že by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej...*“ (*Ef 4:11-16*)

Ale len tomu, kto rešpektuje každé Slovo Božie – vrátane Slova pre tento čas – kto mu skutočne verí a správne ho zaradí tam, kam patrí, len tomu bude toto Slovo zjavené. Len tak je možné skutočné začlenenie do *Božského* poriadku Spásy. To sa týka aj všetkých slúžiacich bratov. Hlavné zaslúbenie pre *Cirkev* v našom čase je: „*Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Pánov, veľký a strašný. A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov, aby som neprišiel a neranil zeme kliatbou.*“ (*Mal 4:5-6*)

Deň *Pánov* je v *Starom* a *Novom* zákone podrobne a presne popísaný. Prorok Joel napísal: „...*slnce sa obráti na tmu a mesiac na krv, prv ako príde deň Pánov, veľký a strašný.*“ (*Joel 2:31*) Predtým ako sa skončí deň spásy, predtým ako sa slnko obráti na tmu a mesiac na krv (*Sk 2:20*), sa teraz napĺňa druhá časť zaslúbenia z *Malachiáša 4:6*.

V *ev. Matúša 17:11–13* a *ev. Marka 9:12–13* náš *Pán* predstavil čo je spojené so zaslúbením o *Eliášovi*. Potvrdil službu Jána Krstiteľa, ktorý konal v duchu a moci *Eliáša*, ale taktiež ukázal na budúcnosť: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“ Takže tu sa nejedná o nejaké doma vyrobené posolstvo, ale o *Božské* posolstvo spásy a úplného napravenia všetkých vecí, ktoré boli v *Cirkvi* na počiatku a stratili sa. Všetko sa musí vrátiť do správneho stavu: slúžiaci bratia i celá *Cirkev*. Skrze službu Jána Krstiteľa boli privedené srdcia tých, ktorí žili vo viere *Starozákonných* otcov k viere detí *Nového* zákona, „*A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu...*“

aby pripravil Pánovi pripravený ľud.“ (Lk 1:16-17) Skrze službu, ktorú dal *Boh* bratovi Branhamovi, sú srdcia pravých detí *Božích* privedené späť k viere apoštolských otcov, aby sa stali ľuďom pripraveným pre *Pána*.

11. júna 1933 prijal brat Branham pred mnohými svedkami povolanie a poverenie. Keď chcel pokrstiť 17. osobu v rieke Ohio, bolo mu z nadprirodzeného svetla, ktoré zostúpilo nad neho a videlo ho asi 4 000 ľudí, povedané: **„Tak ako bol poslaný Ján Krstiteľ, aby predišiel prvému príchodu *Krista*, tak si ty poslaný s poslanstvom, ktoré predíde druhému príchodu *Krista*.“**

Večer 7. mája 1946 prišiel nebeský posol k bratovi Branhamovi, tak ako k Zachariášovi v ev. Lukáša 1, a podrobne mu vysvetlil nebeské poverenie. Až potom začal mimoriadnu službu, ktorú *Boh* sám tisícnásobne potvrdil.

Nakoniec brat Branham, ktorého služba je priamo spojená s *Božím* plánom Spásky, dostal pokyn uskladiť duchovný pokrm, zaslúbené a zjavené *Slovo*. Nikdy mu však nebolo povedané, že bude tento pokrm rozdávať, ani to, že zomrie a potom vstane z mŕtvych, aby dokončil svoju službu. Skrze Ducha Svätého znovuzrodené a *Svätým Duchom* naplnené deti *Božie* veria len tomu, čo hovorí *Písmo*. Ako mu bolo z nebies jasne oznámené 11. 7. 1933, poslanstvo celej *Rady Božej*, ktoré mu bolo zverené, predchádza druhému príchodu *Krista* – a to súhlasí so svedectvom *Svätého Písma*.

Aj Skutky 3:21 sú *tak hovorí Pán* a musia sa naplniť pred *Návratom Krista*: „...*ktorého však musí prijať* nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril *Boh* skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku.“ Skrze poslanstvo dané bratovi Branhamovi nám bolo z milosti navrátené všetko, čo sa v *Cirkvi Kristovej* stratilo. Zjavené *Slovo* dosiahlo končiny zeme.

Ako bolo oznámené v ámosovi 8:11, poslal *Boh* duchovný hlad počť *Slová Pánove*. Ľudia cestujú autom viac ako 1 000 km, aby sa mohli zúčastniť zhromaždení, kde sa káže zjavené a zaslúbené *Slovo*, ktoré sa teraz napĺňa. Je to čerstvá manna, ktorú *Pán* zaslúbil premožiteľom (Zj 2:17).

Teraz očakávame nadprirodzenú činnosť *Svätého Ducha*, ako to bolo v deň Letníc, a že *Boh* sám obnoví päťnásobnú službu, všetky dary *Svätého Ducha*, všetko ovocie *Svätého Ducha* a všetky cnosti v *Cirkvi*, pretože záver musí byť rovnaký ako začiatok. *On* to zaslúbil, *On* sám to učiní mocným pôsobením *Svätého Ducha*.

Boh *Svojho* služobníka a proroka 24. 12. 1965 povolal k *Sebe*. Nasledovné hovorím úmyselne, aby všetci, ktorí majú naplniť svoju mieru hriechu, to mohli teraz urobiť, a všetci, ktorí sú predurčení veriť každému *Slovu*, sa mohli z celého srdca radovať:

Brat Branham mi 11. 6. 1958 v Dallase v štáte Texas, v prítomnosti svedkov, ako prorok povedal: „*Brat Frank, ty sa s týmto posolstvom vrátiš späť do Nemecka...*“

Brat Branham mi ako prorok v prítomnosti tých istých svedkov 3. 12. 1962 povedal: „...*čakaj s rozdávaním pokrmu, až kým neobdržíš zvyšok pokrmu...*“

Večer 11. 4. 1966, v deň pohrebu brata Branhama, ku mne hovoril *Duch* rovnako ako k Filipovi v Skutkoch 8:29: „*Teraz prišiel tvoj čas rozdávať pokrm a chodiť od mesta k mestu kázať SLOVO BOŽIE.*“ Od prvého dňa som bol poslušný nebeskému povolaniu a môžem spolu s Pavlom povedať:

„*Ale dostanúc pomoc od Boha stojím až do dnešného dňa a svedčím i malému i veľkému nehovoriac ničoho iného, iba to, čo vaveli proroci, že sa bude diať, i Mojžiš...*“ (Sk 26:22).

Aj to je tak hovorí *Pán*, ktorý ma vyvolal prikazujúcim hlasom: „*Môj služobník, podľa ev. Matúša 24:45–47 som ťa ustanovil rozdávať pokrm!*“ – To je tak pravda ako ev. Jána 3:16. Iste som si tieto prežitia nevymyslel až po nejakom čase, boli vám všetkým známe z obežných listov od šesťdesiatich a sedemdesiatich rokov.

Poverenie, ktoré mi naveky verný *Pán* dal 2. 4. 1962 pred úsvitom, som za posledných 44 rokov od odchodu brata Branhama vykonával vo viac ako 150 krajinách. Ako Jozef v *Starom zákone* naplnil sýpku prirodzeným pokrmom, podobne som aj ja mal presne 7 rokov, totiž od konca roka 1958 až po koniec roka 1965 na naplnenie skladu duchovným pokrmom (Mal 3:6-10) a stále ho môžem rozdávať. Každé

kázanie, ktoré brat Branham kázal, bolo zaslané priamo mne. Brat Branham ma osobne poslal za Leom Mercierom, ktorý bol zodpovedný za nahrávky, takže mi mohli byť zasielané. Takže nielen v Jeffersonville, ale aj tu bol podľa pokynov Pána uskladnený rovnaký duchovný pokrm. Nežijeme v minulosti, v štyridsiatych, päťdesiatych alebo šesťdesiatych rokoch minulého storočia. Taktiež neozdobujeme hrob proroka. Žijeme v prítomnosti *Božej* v každom *Slove* a z milosti sme získali napojenie na posledné pôsobenie *Božie*.

Pravý prorok sa ešte nikdy nestal falošným, pravda sa nikdy nestala lžou, verný a múdry služobník sa nikdy nestal falošným a zlým. U *Boha* je všetko dokonale usporiadané: svetlo a temnota sú rozdelené, pravda a lož sú oddelené. Každé semeno prináša úrodu podľa svojho druhu a „...*podľa ich ovocia ich poznáte.*“ Ktokoľvek sa narodil z *Boha* verí každému *Slovu*, každému zaslúbeniu, a všetky múdre panny, ktoré vyjdú, aby sa stretli so *Ženíchom*, sa nepošpinia biblickými učeniami – sú Nevestou, obmytou v *Krvi Baránka*, posvätenou v *Slove pravdy* a zapечатenu *Svätým Duchom* ku dňu vykúpenia tela.

S Božskou horlivosťou

„Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi. Ale sa bojím, aby snád tak, ako čo had zviedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi.“ (2Kor 11:2-3)

To bolo tiež hlavným prianím brata Branhama, ktorý videl vykúpený zástup v raji, všetkých oblečených v bielom. Smiem tiež povedať, keď sme teraz oveľa bližšie k Návratu *nebeského Ženícha*, že je to aj moja snaha, obzvlášť odkedy som bol v januári 1981 vzatý z tela a prežil vytrhnutie spolu s veľkým zástupom, všetci mladí a oblečení v bielom.

Pavol sa obával, aby satan, ktorý sa prispôsobí každej situácii, neprišiel Istivo ako had so smrteľným jedom, prestrojený za anjela svetla a neklamal *Cirkev* veriacich. Táto obava bola oprávnená, pretože satan sa už v čase Jóba zjavoval, keď sa synovia *Boží* zhromažďovali

v nebi (Jób 1:6). A hľa, prišiel hneď aj na ďalšie stretnutie anjelov (Jób 2:4). Po prvej návšteve nastalo zničenie všetkého, čo Jób vlastnil, po druhej návšteve zaútočil satan na Jóba samotného. Bez ohľadu na to ako, kde a kedy, ak je satana vidieť alebo počuť v zhromaždení, tak vždy zanechá skazu.

Zvedenie Evy sa stalo prekrútením jedného *Slova*, ktoré *Pán*, náš *Boh* hovoril k Adamovi. Satan začal vetou, „*Či povedal Boh...?*“ Spochybnil to, čo *Boh* povedal, aby učinil svoju lož vierohodnou. Starý had mohol Eve dokonca povedať: „*Počula si to? Bola si pri tom? Vieš, že je to správne?*“ V čase Mojžiša mohol povedať Kóremu: „*Bol si pri tom, keď bol Mojžiš povolovaný? Bol si na hore, keď Boh k nemu hovoril?*“ Pohrdačom v čase apoštolov mohol povedať: „*Boli ste pri tom, keď bol Pavol povolovaný? Počuli ste hlas z neba?*“

Pochybovačom v našom čase by mohol povedať: „*Boli ste pri tom, keď v júni 1933 zostúpilo svetlo? Počuli ste, čo anjel Pána povedal bratovi Branhamovi 7. 5. 1946?*“ Satan stále seje semeno pochybnosti, tak ako to činil s Evou, hovoriac: „*Skutočne Pán k nemu hovoril? Boli ste pri tom 2. 4. 1962? Počuli ste to? Boli ste pri tom, keď v júli 1976 Pán prikázal posvätiť Mu susedný pozemok a stavať na ňom, alebo v septembri 1976, keď sa jednalo o pokrm, alebo keď Pán povedal v Marseille: „Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4...!“*, keď sa jednalo o sedem hromov a pri všetkom ostatnom?“ Satan vždy zvádza rovnakým spôsobom, spochybňuje, čo *Boh* povedal, a privádza ľud pod svoj vplyv.

Bratovi Branhamovi bolo jasne povedané: „*Ak dosiahneš, že ti ľudia budú veriť...*“ Nepriateľ vždy seje pochybnosti o tom, čo *Boh* povedal a prikázal. Nevere nasleduje hriech, prekročenie hranice. Čo pozostáva je nepriateľstvo medzi oboma semenami, ako sa to stalo už v záhrade Eden. Jedni veria *Bohu* a držia sa pevne toho, čo povedal, a ostatní nechajú panovať pochybnosti, posmievači, ktorí hrešia proti *Božskému* povereniu a proti *Duchu Svätému*, ktorý vedie do každej pravdy. Čo povedal *Pán* však platí na veky: „*Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý mňa poslal.*“ (Jn 13:20)

Ak by na počiatku času nenastal pád v záhrade Eden, tak by sa nenaplnil plán Spásy, ktorý si *Boh* od večnosti predsavzal. Ak by v máji 1979 nenastalo to hrozné zvedenie tu v lokálnom zbore, odkiaľ sa vykonáva priame poverenie, nikoho by nikdy nenapadlo, že musí byť znovu nastolený *Božský* poriadok. Satan je zvodca celého sveta, ale v spojení s vytrhnutím mužného syna je nazvaný „žalobca bratov“ a na záver je zvrhnutý (Zj 12:10). Musíme dávať pozor, aby sme sa nedostali pod vplyv žalobníka bratov, ale aby sme sa i v tejto veci postavili na stranu *Božiu* a *Jeho Slova* a hovorili s Pavlom: „*Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Bôh je, ktorý ospravedlňuje.*“ (Rm 8:33) O to sa pokúša satan a aj všetci, ktorí sú pod jeho vplyvom.

Satan teraz stojí pred *Cirkvou*, aby zabránil zrodeniu mužného syna. Ale *Boh* najdôležitejšiu úlohu, totiž vyvolanie a prípravu *Cirkvi-Nevesty* spojil so službou proroka. Teraz sa v *Cirkvi* všetko vracia do svojho pôvodného stavu. Teraz sa zjavuje, kto len hovorí o poslanstve a kto sa skutočne podriaďuje každému *Slovu Božiemu*, nachádza sa vo vôli *Božej* a skutočne vyžíva každé *Slovo*. Potom sú všetky diskusie zbytočné. *Boh* všetko nahradí dvojnásobným spôsobom, tak ako to učinil s Jóbom (kap. 42). Ako je v súvislosti s návratom *Krista* napísané v Jakubovi 5:7–11, pred príchodom *Pána* padne jarný aj pozdňý dážď a potom sa naplní aj to, čo je napísané v Joelovi 2:23–24: „*A vy, synovia Siona, plesajte a radujte sa v Pánovi, svojom Bohu, lebo vám dá učiteľa, ktorý povedie k spravodlivosti, a zošle vám hojný dážď, jesenný i jarný, najprv. Humná sa naplnia obilím a preše budú oplývať vínnou šťavou a olejom.*“ Stojí za zmienku, že brat Branham hovoril na túto tému v roku 1955 v Zürichu vo Švajčiarsku i v Karlsruhe v Nemecku.

Ktokoľvek nemôže s čistým srdcom povedať, tak ako povedal *Pán*, náš *Vykupiteľ*, a ako zdôrazňoval brat Branham: „*Mojím pokrmom je to, aby som činil vôľu Toho, ktorý ma poslal, a dokonal Jeho dielo.*“ (Jn 4:34), ešte nepochopil, o čo sa skutočne jedná. Nestačí o poslanstve a poslovi, o pokrme, o zjavenom *Slove*, len hovoriť. Teraz, keď je stôl *Pánov* bohato prestretý v prítomnosti našich nepriateľov, tak ako nikdy predtým, musíme konať vôľu *Božiu* v sile duchovného pokrmu, aby mohol *On* dokončiť *Svoje* dielo. Ten, kto má ucho, počuj, čo *Duch*

teraz hovorí zborom. Každý musí byť schopný povedať s čistým srdcom: „*Nie moja vôľa, ale tvoja vôľa nech sa deje!*“ V Jeho Neveste sa bude diať dokonalá vôľa nebeského Ženícha a Kristu bude predstavovaná čistá panna. Amen.

„...*ale teraz vás zmieril v Jeho ľudskom tele skrze smrť, aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred Ním...*“ (Kol 1:21-22)

Ako v čase Sodomy a Gomory

Súčasťou mnohých predpovedí o poslednom časovom období pred príchodom *Krista* je tiež prevrátený stav v našom čase. Vyskytovalo sa to vždy, ale nie v takom rozsahu ako teraz. V čase Abraháma, keď prijal zaslúbenie o nastávajúcom narodení Izáka, navštívil *Pán* sám Abraháma v spoločnosti dvoch anjelov, ktorí boli v podobe mužov (1M 18). *Pán* zostal s Abrahámom, dvaja anjeli šli do Sodomy. Keď tam večer prišli, Lót ich prijal vo svojom dome. Tam sa stalo niečo hrozné: Homosexuálni muži mesta sa zhromaždili pred Lótovým domom a žiadali, aby vyviedol mužov von. Záchrana Lóta a jeho rodiny pred zničením Sodomy a celého okolia je nám všetkým dobre známa a môžeme o nej čítať v 1. Mojžišovej 19.

V našom čase sú partnerstvá osôb rovnakého pohlavia preberané na úrovni vlád, otvorene sa hovorí o „*manželstvách homosexuálov*“, dokonca o svadbách osôb rovnakého pohlavia v kostoloch. Čo za manželstvo to má byť? *Boh* stvoril Evu ako pomocníčku Adamovi a určite nie mužského pomocníka. Toto miesto *Písma* musí bezpochyby ostať pri sile: „*Plodte sa a množte sa...*“

Ani jeden muž *Boží* nebol homosexuál – ani Adam, ani Abrahám, ani Dávid, ani Šalamún, ani Peter a ani Pavol. Abrahám, otec viery, mal Sáru, svoju manželku, a vošiel k slúžke Hagar. Po smrti Sáry sa oženil s Keturou a mal konkubíny (1M 25), ale ani jedného muža.

Pretože *Boh* chcel vo *Svojom* stvorení, v manželstve a v *Jeho Cirkvi* poriadok, dal *Svojmu* ľudu ustanovenia. Pri daní zákona dokonca pre niektoré prečiny nariadil trest smrti. Tri z nich sú cudzoložstvo, homosexuálny vzťah a pohlavný styk so zvieratami: „*A človek, ktorý*

by sa dopustil cudzoložstva s niečou ženou, ktorý by scudzoložil so ženou svojho blížneho, istotne zomrie i cudzoložník i cudzoložnica.“ (3M 20:10)

„A človek, ktorý by ležal s mužským pohlavím, tak ako sa líha so ženou, obidvaja spáchali ohavnosť, istotne zomrú; ich krv bude na nich.“ (verš 13)

„A človek, ktorý by v súložii obcoval s hovädom, istotne zomrie, a hovädo zabijete. A žena, ktorá by sa priblížila k nejakému hovädou, aby s ním obcovala v súložii, zabiješ takú ženu i to hovädo, istotne zomrú; ich krv bude na nich.“ (verše 15-16)

Medzi desiatimi prečinmi vymenovanými v 1. Korintským 6:9–10, ktoré vylučujú z Kráľovstva *Božieho*, je taktiež sexuálne zneužívanie chlapcov. V posledných týždňoch a mesiacoch prevládala v médiách len jedna téma, totiž prípady sexuálneho zneužívania, ktoré sa vyskytli hlavne v katolíckej cirkvi. Podľa medzinárodných médií je mnoho krajín, v ktorých si obeť trúfajú prehovoriť, často po mnohých rokoch, o tom, čo sa na nich páchalo. Začalo to tým, čo vyšlo na povrch v Kalifornii, kde katolícka cirkev už zaplatila 2 miliardy dolárov ako odškodné obetiam z rokov 1952–2002.

Zavedenie celibátu pre celé duchovenstvo v roku 1139 bolo podľa toho, čo napísal Pavol v 1. Timoteovi 4:1–3, démonické rozhodnutie: *„...budú počúvať bludných duchov a učenia démonov ... ktorí budú zabraňovať ženiť sa a prikazovať zdržovať sa pokrmov...“* V protiklade s tým, čo tvrdia poprední katolícki hodnostári, katolícky teológ profesor Hans Kung je presvedčený, že celibát je jednou z príčin zneužívania.

Neexistuje žiadny brat v *Kristu*, ktorý je homosexuál, zneužíva deti (pedofil), berie ženu niekoho iného, a tak pácha cudzoložstvo, alebo má dokonca sexuálny styk so zvieratami. Ak sa to aj týkalo muža alebo ženy, pokiaľ boli neveriaci, tak teraz sa ich to už viac určite netýka.

Miere toho, čo sa deje v neveriacom svete, je nespochybniteľným znamením blízkeho návratu *Krista*.

V Rimanom 1:18–32 hovorí Pavol, muž *Boží*, jasné slová na túto tému, a tak všetko pokrýva z biblického pohľadu: „*Lebo hnev Boží sa zjavuje s neba na každú bezbožnosť a nepravosť ľudí, ktorí zadržujú pravdu nepravosťou...*“

„*Preto ich tiež aj Bôh ta vydal v žiadostiach ich srdca do nečistoty, aby prznili svoje telá medzi sebou... Preto ich Bôh vydal do hanebných náruživostí, lebo aj ich ženského pohlavia osoby premenili prirodzené používanie seba na také, ktoré je proti prírode, a podobne aj mužského pohlavia osoby opustiac prirodzené používanie ženy rozpálili sa vo svojej hriechnej žiadosti navzájom naproti sebe, mužovia s mužmi páchajúc hanebnosť a odplatu, jaká bola treba za ich šialený blud, dostávajúc sami na sebe. ...ktorí, hoci dobre poznali právo Božie, že tí, ktorí robia také veci, sú hodní smrti, nie len že to robia, ale to ešte aj schvaľujú tým, ktorí to tiež robia.*“

Súčasný stav, tak ako to bolo aj v čase Noeho a v čase Sodomy, zmeníme, a podobne budú na vzostupe aj vojny a zemetrasenia až k tomu najsilnejšiemu v zlome svätého Andreja v Kalifornii, ktoré predpovedal brat Branham. Taktiež erupcie sopky na Islande s ničivými dôsledkami hlavne v leteckej premávke nám ukazujú, čo sa môže zo dňa na deň stať. To všetko predsa náš *Pán* pre posledný čas predpovedal. Podľa toho smieme poznať čas a hodinu, pracovať na svojom spasení s bázňou a trasením a pozdvihnúť svoje hlavy, pretože sa naše spasenie priblížilo.

Vyznanie viery

Pán Boh Sám na ceste usmerňoval *Svoj* ľud Izrael a taktiež *Svoju* Novozákonnú *Cirkev* v tom, čo mali a stále majú veriť a konať. V 5. Mojžišovej 6:3–9 stojí napísané:

„*A tak budeš počúvať, Izraelu, a budeš ostríhať, aby si činil, aby ti bolo dobre, a aby ste sa veľmi rozmnožili, tak ako hovoril Pán, Bôh tvojich otcov tebe, v zemi, ktorá tečie mliekom a medom. Počuj, Izraelu, Pán, náš Bôh, je jeden Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou silou! A tak budú tieto slová, ktoré ti ja dnes prikazujem, na tvom srdci. A budeš im dôrazne učiť svojich synov a budeš o nich hovoriť, keď budeš sedieť*

vo svojom dome i keď pôjdeš cestou i keď budeš líhať i keď budeš vstávať. Priviažeš si ich na znamenie na svoju ruku, a budú uzlíkom na upomienku medzi tvojimi očami, napíšeš si ich na podvoje svojho domu a na svoje brány.“ Toto vyznanie viery nachádzame ešte raz potvrdené v 5. Mojžišovej 11 od verša 18.

V hebrejskom texte vyznania viery sú posledné písmená prvého slova a posledné písmeno posledného slova vety napísané veľkými písmenami. Nemalo by to byť len odriekavané, ale veľmi uvedomele, úctivo a jasne vyslovované. Až do dnešného dňa sa židia modlia „*S'hma Izrael*“ s týmto zdôraznením.

Izrael mal pozorovať a zachovávať to, čo *Pán* povedal, aby sa im dobre vodilo v krajine, ktorú *Boh* zaslúbil ich otcom, a aby boli požehnaní.

Potom príde zdôraznenie – a Izrael mal pozorne počúvať – na fakt, že *Pán Boh* je *Jeden*, po čom nasleduje príkaz milovať *Boha* celým srdcom, celou dušou a celou silou. *Slová Božie* by mali prebývať v srdciach *Jeho* ľudu. Mali ich učiť svoje deti a vnukov vo svojich domoch, na cestách, keď idú spať a keď vstávajú.

„*Priviažeš si ich na znamenie na svoju ruku, a budú uzlíkom na upomienku medzi tvojimi očami...*“ (2M 6:8). *Boh Pán* prikázal: „*A bude ti to znamením na tvojej ruke a pamiatkou medzi tvojimi očami, aby bol zákon Pánov v твоjich ústach, lebo silnou rukou ta viedol Pán z Egypta.*“ (2M 13:9)

„*Ale si položíte tieto moje slová na svoje srdce, a na svoju dušu a priviažete si ich na znamenie na svoju ruku, a budú uzlíkom na upomienku medzi vašimi očami.*“ (5M 11:18)

Ktokoľvek vkročí do modlitebných miestností pri Múre nárekov v Jeruzaleme môže doslova vidieť, ako majú muži vyznanie viery pripášané koženými pásmi na svojich rukách a čelách. V každom dome, dokonca v každom hoteli v Izraeli sa nachádza „*mesuza*“ s textom vyznania viery z 5. Mojžišovej 6:3–9 upevnená v úrovni očí na pravej strane rámu dverí.

Vyznanie viery bolo a je znamením, identifikujúcim znakom *Jeho* ľudu Izraelského.

Teraz nazrime do *Nového zákona*: v ev. Marka 12:29–32 Ježiš zodpovedal otázku o tom, ktoré je prvé prikázanie: „*Čuj, Izraelu, Pán, náš Bôh, je Pán jeden! – je jediný – A: milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysli a z celej svojej sily.*“ Učený Písma potvrdil: „*Dobre, Učiteľu, pravdu si povedal, že je len jeden Bôh, a nieto iného krome neho...*“

Boh neexistuje v troch osobách, ani sa nezmenil z jednej osoby na tri večné osoby. Ani vo večnosti, ani v *Starom* zákone a ani v *Novom* zákone nenachádzame žiadnu zmienku o trojjedinom *Bohu*. Jediný *Boh* zostal jediným *Bohom*, aby vykonal *Svoj* plán Spasenia, zjavil sa ako *Otec* v nebi, v *Jeho* jednorodenom *Synovi* na zemi a skrze *Svätého Ducha* v Cirkvi: *Boh* nad nami, *Boh* s nami, *Boh* v nás.

„...pretože je jeden Bôh, ktorý ospravedlní obriezku z viery, aj neobriezku vierou...“ (Rm 3:30)

„A prostredník nie je prostredníkom jedného, ale Bôh je jeden.“ (Gal 3:20)

„A Kráľovi vekov, neporušiteľnému, neviditeľnému, jedinému, múdremu Bohu, česť a sláva na veky vekov. Amen.“ (1Tm 1:17)

Tak isto aj my máme milovať jedného a jediného *Boha* z celej svojej duše, z celého nášho srdca a s celou našou silou a milovať svojho blížneho, ako seba samého (Mk 12:31).

Ale už veľmi skoro sa nepriateľ vkradol do Novozákonnej *Cirkvi* a odvtedy ju zvädza. Oboje existuje vedľa seba: praví veriaci, ktorí ostávajú v pravom vyznaní viery *Ježiša Krista* a apoštolov, a aj tí, ktorí sú súčasťou odpadlého kresťanstva. Vyznania viery – jedno z Jeruzalema a druhé z Nicei – sa navzájom vylučujú.

Vyznanie viery, o ktorom svedčí *Sväté Písmo*, zostáva rovnaké v *Starom* aj *Novom* zákone. Pre všetky pravé deti Božie je to jediné platné vyznanie viery, učenia, krstu i *Večere Pánovej*. Vskutku, na každú *Biblickú* tému existuje len jedna *Biblická* odpoveď a tá nie je napísaná v žiadnom katechizme, ale len v *Biblii*.

Každá kresťanská denominácia má svoje vlastné vyznanie viery, ktorému verí, a ktoré učí. Ale všetky vyznávajú nicejsko-chalcedon-

ské vyznanie viery, ktoré je pre nich všetkých záväzná. V *Zjavení Jána* čítame o náboženskom „znamení“, ktoré budú donútení prijať všetci ľudia. Na záver, v poslednom zjednotení s Rímom, bude vyslovené konečné nariadenie, a ktokoľvek sa mu nepodriadi, musí očakávať mučenícku smrť. So znamením – znakom poslednej celosvetovej náboženskej moci – začne byť vykonávaný tlak.

Dôrazné varovanie znie:

„Ak sa niekto bude klaňať šelme a jej obrazu a prijme znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, bude aj on piť z vína hnevu Božieho, z nemiešaného, ktoré je naliate v poháre jeho hnevu...“ (Zj 14:9-10)

Podľa posledného stavu je v Svetovej rade cirkví zjednotených 350 protestantských cirkví a denominácií. A Vatikán úplne otvorene a zreteľne prehlásil, že všetky protestantské cirkvi sú len náboženské spoločenstvá, a tvrdí, že jedinou pravou cirkvou je katolícka, skrze ktorú a v ktorej prijmú všetci plné spasenie *Božie*. Plné spasenie Božie sa samozrejme nenachádza v žiadnej cirkvi, je výhradne v Ježišovi Kristovi a každý jednotlivec ho musí osobne prijať a prežiť. Takže dcérske cirkvi, ktoré neprežili plné spasenie v *Ježišovi Kristovi*, nemajú inú možnosť, ako vrátiť sa do lona materskej cirkvi (Zj 17).

Všetci sa odvolávajú na slová z ev. Jána 17:21 „...aby boli všetci jedno...“ a nikto ich nečíta v kontexte, v ktorom sú v skutočnosti napísané a myslené: „...*Ja v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno, aby svet vedel, že si Ma Ty poslal, a že si ich miloval, ako si Mňa miloval.*“ (verš 23) – *Boh v Kristu* (2Kor 5:19) a *Kristus v nás* (Kol 1:27).

Neustále musíme opakovať, že v prvých storočiach neboli žiadni pápeži, žiadni kardináli a žiadna organizovaná cirkev. Dokonca aj keď existovalo viac ako 100 rôznych smerov viery, vždy existovala aj *Cirkev Ježiša Krista*, malé stádo, ktoré nie je žiadnou organizáciou, ale organizmom vedeným *Duchom Svätým* – malým stádom.

Len pomaly vznikali v Rímskej ríši národné kresťanské cirkvi, koptická, chaldejská, sýrska, egyptská, ortodoxná a rímsko-katolícka. Všetky tieto cirkvi však boli a sú štátne cirkvi a národné cirkvi, nie vykúpená *Cirkev Ježiša Krista*.

Od koncilu v Nicei v roku 325 n. l. a Chalcedóne v roku 381 n. l. existuje štandardizované trojičné nicejsko-chalcedonské vyznanie viery, ktoré stojí na niekoľkých učeniach viery. Všetky cirkvi a denominácie, ktoré vznikli od reformácie, ho tiež prijali. A toto vyznanie viery, že *Boh* existuje v troch večných osobách, ktoré nazývajú „apoštolské“, ale v skutočnosti apoštolské nie je, bude vnútené všetkým v kresťanstve, ktorí ho ešte neprijali.

Tak ako *Boh* vyžadoval od *Svojho* ľudu izraelského nosenie vyznania viery na rukách a čelách, tak bude antikrist od všetkých vyžadovať, aby nosili na čelách a rukách jeho vyznanie viery: v Biblickej reči symbolov znamená „čelo“ prijatie, „ruka“ znamená dodržiavanie a konanie podľa toho.

„A pôsobí to, aby všetkým, malým i veľkým, bohatým i chudobným, slobodným i sluhom dali ryté znamenie na ich pravú ruku alebo na ich čelo, a aby nikto nemohol ani kúpiť ani predať iba ten, kto má znamenie alebo meno šelmy alebo počet jej mena. Tu je múdrosť. Kto má um, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka. A jej číslo je šesťsto šesťdesiatšesť.“ (Zj 13:16-18)

Teraz sa touto témou nebudeme bližšie zaoberať, ale na strane 20 prinášame zaujímavý článok Ludwiga Schneidera, svetoznámeho izraelského novinára z Jeruzalema, ktorý sa zamýšľal na čísle 666.

„... až do končín sveta.“ (Sk 1:8)

Na zhromaždenia počas prvého aprílového víkendu prišli do misijného centra v Krefelde bratia a sestry zo 14 európskych krajín a dokonca z Ázie a Afriky, aby prijali čerstvý pokrm zo *Slova Božieho*.

Okrem 900 veriacich, ktorí sa tu zhromaždili, sa k nám zo 49 krajín pripojilo viac ako 600 ľudí on-line. Takýmto spôsobom mohli ľudia od jedného konca zeme až po druhý sledovať kázania, ktoré boli prekladané do 12 jazykov. Posledné posolstvo je vskutku kázané všetkým národom a národnostiam. Dnes vidíme toto miesto *Písma* naplnené pred našimi očami.

Vo februári 1965 sa brat Branham radoval, že bolo možné nadviazať telefónne spojenie a že ľudia mohli počúvať jeho kázania v celej

krajine. Čo by povedal dnes, ak by videl všetky technické možnosti? Z celého srdca by sa radoval.

To, čoho sme teraz svedkami, je jedinečné a veľkolepé. *Boh* sám sa postaral o to, aby *Jeho Biblické* poslanstvo dosiahlo najvzdialenejšie časti zeme vo všetkých jazykoch vďaka prostriedkom modernej techniky. *Jemu* samému za to náleží sláva a česť.

Z prvého víkendu sa pravidelne posiela každý mesiac 4 968 DVD diskov, 618 CD diskov, 1 942 audiokaziet a 180 videokaziet v 12 jazykoch. Všetkým vám, ktorí modlitbami a darmi podporujete toto dielo, ktoré je vykonávané na základe priameho poverenia *Pánovho*, vyslovením z hĺbky môjho srdca vďaka. *Boh* vám to odplatí.

Misijné cesty

Bratia a sestry vždy znova vyjadrujú, aké vzácne a požehnané sú pre nich tlačené kázania brata Branhama a naše brožúry a obežné listy, ktoré dostávajú poštou. Osobné zvestovanie je však dnes rovnako dôležité ako v čase, keď vzkriesený *Pán* vyslal *Svojich* apoštolov hovoriac: „*Choďte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!*“

V mnohých krajinách som videl ovocie toho, čo *Boh* koná, obzvlášť to, čo sa od mojej prvej návštevy v roku 1972 udialo v Pakistane, a čoho som bol svedkom na zhromaždeniach od 12. do 22. februára 2010.

Aj keď boli niektoré zhromaždenia v blízkosti hraníc s Afganistanom a Iránom a musela ich z dôvodu nebezpečenstva moslimských teroristických útokov chrániť polícia, prišlo na 9 zhromaždení v 6 mestách dohromady asi 4 000 ľudí. *Slovo Božie* mocne zaznelo a vyvolení ho radostne prijali. Bola to v skutku mimoriadna misijná cesta.

Po silnom zemetrasení na Haiti a v Čile sme mohli nádherným spôsobom prežiť, že *Boh* nehovorí žiadne prázdne slová, ale dodrží, čo zaslúbil: v oboch krajinách boli naši bratia a sestry zachovaní. Počas mojej návštevy na Haiti v marci 2010 som sa o tom mohol sám presvedčiť. Na ceste z letiska v meste Port-au-Prince až na miesto

zhromaždenia som videl zničené budovy, ale modlitebňa zostala nedotknutá. Taktiež som si všimol, ako dobre oblečení a v akej dobrej nálade bolo asi 2 000 ľudí, ktorí sa zhromaždili pred budovou.

Kazateľ to potvrdil: „*Nie sme zastrašení, ale pokojní, pretože naše Vykúpenie sa priblížilo. Modlitebňa nemá ani jednu prasklinu, kým všetky okolité budovy sú v ruinách.*“

Zhromaždenie v nedeľu 14. 3. 2010 v Port-au-Prince vojde do histórie *Božského* plánu spasenia. Ľudia boli otvorení pre Slovo a aj kontroverzné témy učenia mohli byť ozrejmené a osvetlené Svätým Písmom. *Boh* skutočne daroval milosť a požehnal túto cestu nad naše prosby a porozumenie.

S vďačnosťou a veľkou radosťou prijali naši bratia a sestry finančnú pomoc, ktorú sme priniesli. Z hĺbky môjho srdca by som sa vám chcel poďakovať za vašu štedrú podporu našich bratov a sestier na Haiti. Verný Pán vám to mnohonásobne odplatí.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Slobodná Ľudová Misia, I. Krasku 18, 91705 Trnava
internet: www.misia.sk, email: info@misia.sk
telefón: 0905 414 701, 033 5342 991

Čiastočný pohľad na zhromaždenie v Islamabadé v Pakistane, 20. 2. 2010.

Čiastočný pohľad na zhromaždenie v Port-au-Prince na Haiti, 14. 3. 2010.